

De belangrijkste persberichten van het Fedasil opvangcentrum Sint-Truiden uit 1998

Grote kuis in asielcentrum Bevingen

•SINT-TRUIDEN

Tegen de kerst worden de eerste vluchtelingen verwacht in de gebouwen van het vroegere opleidingscentrum van de luchtmacht in Bevingen bij Sint-Truiden. In afwachting hiervan wordt met man en macht gewerkt aan het inrichten van blok 26. Dat wordt als eerste in gebruik genomen om asielzoekers op te vangen. Daarna volgen nog vier blokken die een grondige opknapping krijgen.

Gisteren zijn ook de eerste personeelsleden aangekomen die een handje toesteken bij de inrichting. Het zijn zestien gemotiveerde werkkrachten. Ingrid Robberecht (41), gehuwd en kinderverzorgster uit Sint-Truiden, is één van hen. «Ik wil die mensen helpen», vertelt ze. «Stel dat je zelf je eigen land moet verlaten! Dan wil je ook op een fatsoenlijke manier onthaald worden. Vandaag zetten we bedden in elkaar. Morgen monteren we tafels en stoelen. Als het asielcentrum bruikbaar is, hoop ik de kinderen van vluchtelingen te animeren. Daar kijk ik al naar uit.»

gen te animeren. Daar kijk ik al naar uit.»

Twaalf uren werken

Haar collega Colette Vanelderen (43), eveneens uit de Trudostad, laat het bureauwerk op het ministerie van Volksgezondheid voor wat het is. «Ik heb me speciaal opgegeven

om te komen werken in het asielcentrum», verklapt ze. «Nu draaien we nog shiften van acht uur, maar éénmaal de vluchtelingen arriveren, kloppen we twaalf uur. We hebben hier nog veel werk voor de boeg voor de deuren definitief opengaan. We moeten alle lokalen nog kuisen.» – LXB

De eerste personeelsleden van het asielcentrum zorgen voor de binneninrichting van de lokalen. Foto Kristien Bollen

Bron: november 1998

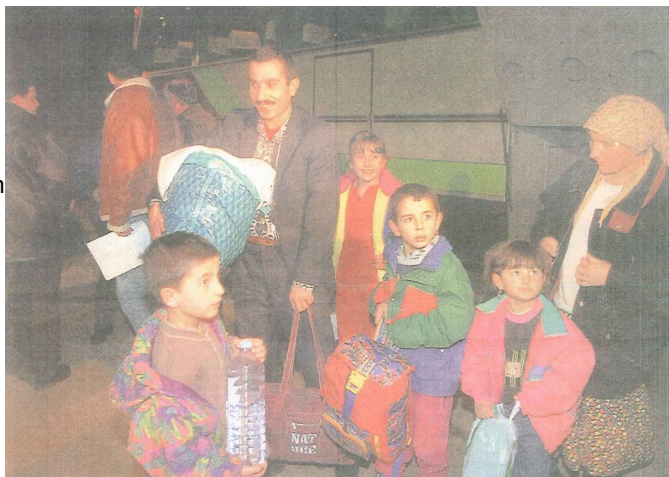
Eerste asielzoekers aangekomen

Gisteravond, zo rond 19 uur, zijn de eerste vluchtelingen in het asielcentrum van Bevingen aangekomen. Vanuit Brussel kwamen ze met z'n 21 per bus naar hun nieuwe thuis. De asielzoekers komen uit diverse uithoeken van de wereld, vooral uit landen met een politiek erg onrustig klimaat. Armeniërs, Albanen, een Bulgaar en een Algerijn, drie Rwandezen, een Turkse familie en enkele Somaliërs lieten hun land voor wat het is en hopen in België niet alleen asiel, maar vooral rust te vinden.

Felicien, een gewezen bankdirecteur, ontvluchtte het woelige Rwanda al in 1994 en kwam via omzwervingen door Zaïre en Kenia uiteindelijk in België terecht. «Ik hoop hier politiek asiel te krijgen omdat de regering hier tenminste de mensenrechten respecteren. Mijn familie ben ik uit het oog verloren. Hopelijk kom ik ze ooit terug tegen als ik weer in Rwanda ben. Want als ik kan, ga ik terug. Tot dan kan ik hier tot rust komen. Hier stoppen ze me tenminste niet om de drie maanden in de cel, zonder reden.»

Wat verderop zitten Vardanov Mesrop en Shaboyan Vahan van hun kip met perziken te smullen. Ze zijn Armenië ontvlucht, zonder paspoort. Om per vrachtwagen, via Istanboel in Brussel te geraken betaalden ze elk 1500 dollar of iets meer dan 52 000 frank. «Daar heb ik hard voor moeten werken», zegt Vardanov, in gebrekkig Duits. Hij wacht zijn interview met de Belgische overheid af. En dan ziet hij wel wat er komen zal. Diezelfde afwachtende houding neemt ook de Truiense burgemeester, Ludwig Vandenhove aan. Hij betreurt wel het feit dat de beslissing om in Bevingen een asielcentrum te vestigen, boven het hoofd van zijn stadsbestuur gebeurde. «Maar vanaf nu gaan we er wel het beste van maken. Ondertussen hebben we al een aantal vergaderingen gehad met de directie van het asielcentrum. En we willen die positieve samenwerking verderzetten. Overigens is er de laatste jaren bij de Truienaren wel een grotere tolerantie ten opzichte van de reeds aanwezige asielzoekers ontstaan. Ik heb er vertrouwen in dat de Truienaren tolerant zullen blijven, ook tegenover de nieuwe vreemdelingen. Maar dat zal wel loslopen.»

Bron: Het Belang van Limburg – 24 december 1998 (Gretel Kerkhofs) Foto: Limbupress

De belangrijkste persberichten van het Fedasil opvangcentrum Sint-Truiden uit 1999

«Iedereen helpt, dat voel je»

Opvangcentrum in Bevingen krijgt meer dan acht ton hulpgoederen

De afgelopen weken kende het opvangcentrum voor vluchtelingen in Bevingen een ware stormloop. Dag en nacht brachten mensen immers hulpgoederen binnen voor de bewoners van het centrum. Niet alleen de solidaire Truienaars hadden inzamelacties gehouden, ook vele gemeenten uit de omtrek zetten hun bestje beentje voor. De goederen stroomden zelfs per vrachtwagen binnen. Sonja Vlekken, vrijwilligster van het centrum en collega Ingrid hielpen mee bij het sorteren van de 'reuzenberg'.

De reuzenberg hulpgoederen in Bevingen.

«Je kan je gewoon niet voorstellen wat er hier de afgelopen weken is binnengekomen.» vertelt Sonja Vlekken. «Als we de hele dag door-twaalf uur aan een stuk - sorteerden, stond 's avonds alles alweer tot de nok gevuld. Het centrum is helemaal niet op zo'n invasie voorzien en dus kwamen we heel wat stockgeruimte tekort. We hebben zelfs een deel van de opslagplaats van de keuken ingepalmd. Eitellijke keren kon het keukenpersoneel zelfs niet aan de diepvriezers. Helpers hadden er op een onbewaakt moment, zonder slechte bedoelingen, metershoge

dozen voorgezet.» Het centrum was voorzien om voorlopig, tot alle gehouwen af zijn, 80 mensen op te vangen. Maar door de oorlog in Kosovo kwamen er nog eens 118 Kosovaren bij, zodat de totale bezetting rond de 200 schommelt. «We kregen meer dan 8 ton hulpgoederen binnen.» vertellen Sonja en Ingrid enthousiast. «We zullen nog maanden zoet zijn om alles te sorteren en stockeren. Af en toe was het ook echt ontroerend. Zo bracht een kleine jongen zijn splinternieuwe kruiwagen voor een vluchteling-

genkind. Hij voelde dat hij zijn speelgoed zou missen, maar hij had het ervoor over. Een ongeveer vijfjarige meisje -Sarah heette ze- had snoepjes verzameld. Maar ze wilde ze niet aan ons afgeven, ze wou ze zelf uitdelen. Wat natuurlijk best mocht. «Wij snoepen veel te veel en die kindjes hebben niets...» klonk het.»

SOLIDARITEIT

In het opvangcentrum zijn ze blij en verrast met de solidariteit van de Truienaars en streekgenoten. «We staan er niet alleen voor, de

hele gemeenschap draagt zijn steentje bij. Dat voel je. Vandaar dat we de duizende helpende mensen willen bedanken, uit naam van het centrum, het personeel, de vrijwilligers maar ook van de bewoners zelf. In ieder geval, wij weten alvast wat ons de komende weken te doen staat.» lachen Sonja en Ingrid. «Hopelijk slinkt die reuzenberg binnenkort weg in een mooie en opgeborgen vestiaire. Dan kunnen we later, op een ordelijke manier, andere mensen helpen.»

Mimi Fredrix

Bron: De Weekkrant
20 mei 1999

Willy Claes ontbijt met KosovarenSINT-TRUIDEN

Het Laatste Nieuws/Limburg - 03 Jun. 1999

Willy Claes ontbijt met KosovarenSINT-TRUIDEN - Gisterochtend kwam de voormalige NAVO-baas Willy Claes naar het asielcentrum van Bevingen, waar 110 Kosovaren verblijven. Tijdens het ontbijt wisselde hij van gedachten met een 25-tal Kosovaarse vluchtelingen, waaronder hun woordvoerder Gani Bajrami, over de oorlog in de Balkan. «Ik ben hier omdat ik als secretaris-generaal nauw betrokken was bij de onrusten in de Balkan. Ik heb de onrusten in Kosovo voorspeld. Maar ik ben hier vooral omdat ik als burger meeleef met deze menselijke drama's», zei Willy Claes. Gani Bajrami vroeg of Claes een snelle terugkeer van de vluchtelingen naar hun land mogelijk achtte. «Ik kan daar geen termijn op plakken. Vooral het veiligheidsaspect speelt een rol. Maar één ding staat vast: terugkeren onder het bestuur van Milosevic is niet mogelijk», zei hij. Ondertussen trachten de 110 Kosovaren in het asielcentrum van Bevingen er het beste van te maken. «De mensen voelen zich hier goed. Ze hebben sedert vorige week allemaal een aparte kamer. Ze hunkeren nu vooral naar werk», aldus directeur Patrick Meers. De helft van de vluchtelingen wil zo snel mogelijk aan de slag in de aardbeipluk. De tewerkstellingsdossiers worden door de Vlaamse Gemeenschap en de VDAB prioritair behandeld, maar de verplichte medische keuringen vertragen de dossiers. - Aurex NV Copyright © 2016 De Persgroep Publishing. Alle rechten voorbehouden

SINT-TRUIDEN - Jongeren asielcentrum toch naar middelbare school

Het Belang van Limburg - 08 Okt. 1999
Pagina 13

Donderdagnamiddag is er een oplossing uit de bus gekomen voor de jongeren uit het asielcentrum van Sint-Truiden. De jongeren worden verdeeld tussen de Katholieke Centrum scholen, de Tuinbouwschool en het Technicum. Zij konden tot nog toe niet naar de middelbare school omdat het onderwijsdecreet van 1994 voorziet dat anderstalige nieuwkomers recht hebben op een zogenaamd onthaaljaar. Het gaat hier om een specifiek vakkenpakket met intensieve lessen Nederlands. Wettelijk gezien mag dit onthaaljaar maar door één school georganiseerd worden, vandaar het eerdere negatief advies van het ministerie. Intussen is er dus toch een akkoord bereikt tussen het asielcentrum, het ministerie van onderwijs en alle secundaire scholen van Sint-Truiden. Om het schoolprobleem op te lossen is een uitzondering gemaakt op de regel. Het Technicum zal als aanspreekpunt blijven fungeren voor het asielcentrum. Het ministerie van onderwijs legde als voorwaarde op dat de scholen op loopafstand van elkaar liggen en dat de leerkrachten optimaal samenwerken en overleggen. Aan het einde van het schooljaar zal deze uitzonderingsmaatregel worden geëvalueerd.

J.Cr.